

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ШЕСТА РЕДОВНА СЕССИЯ.

XXX ЗАСЪДАНИЕ, ВЪ ВТОРНИКЪ НА 4-Й ДЕКЕМВРИЙ 1884 ГОДИНА.

(Начало въ 1 часа послѣ пладнѣ, подѣ председателството на Г-на Дра Николова).

Предсѣд. : (Звъни). Засѣданието се отваря.

Присѣтствувать 37 души представители, отсъствувать съ отпущъ Г-да: Бояджиевъ, Кювлиевъ и Мюфти ефенди; безъ отпущъ Г-да: Серафимовъ, Епископъ Гервасии, Величковъ, Раде Стамболовъ и Хюсеинъ ефенди.

Ще се прочете краткий протоколъ на миналото засѣдание.

Секр. Костовъ (Чете го).

Предсѣд. : Има ли нѣкой да направи забѣлѣжка върху протокола? (Нѣма). Събраието приема ли протокола? (Приема).

Минуваме на дневний редъ: Продължение на разискванието на законопроекта за горитѣ.

Д-ръ Хакановъ : Азъ предлагамъ, да се изпълни Вътр. Правилникъ на Събраието, да се прочете поименний списъкъ, за да видимъ, колко депутати присѣтствувать и кои отсъствувать, защото иначе ще бждемъ скоро принудени да затворимъ засѣданието.

Предсѣд. : Членовѣтъ на Бюджетариата комисия сѣ издѣзли да направатъ засѣдание на комисията, но ще ги повикамъ назадъ, да почакатъ, до дѣто се свърши засѣданието на Събраието.

Д-ръ Хакановъ : Въ Пловдивъ има около 42 души представители, а тукъ не присѣтствувать повече отъ 25 души. Затова предложихъ, да се чете поименний списъкъ, за да знаемъ, кои сѣ отсъствуващитѣ.

Предсѣд. : Сега има пълненъ съставъ. Пристъпваме къмъ разгледванието на законопроекта за горитѣ.

Секр. Стоиловъ (Чете) :

В) Вѣдомство на горскитѣ агенти.

Чл. 173. Горскій Агентъ е подчиненъ направо на своя Горски Окрѣженъ Инспекторъ. Той е длѣженъ да се отправя до него за всичко, което се отнася до горската служба.

Чл. 174. Горскитѣ Агенти поучавать и съвѣтвать пазачитѣ къмъ съвѣстно изпълнение на длѣжноститѣ си, като имъ налагать най-строга дисциплина.

Членове 173 (164) и 174 (165) комисията приема безъ измѣнение. (Приематъ се).

Чл. 175-й Горский агентъ така сѣщо държи служебната книга предвидена въ чл. 170-й, въ която записва служебнитѣ бѣлѣжки за свойтѣ подчинени пазачи.

Той съобщава на окръжний горский инспекторъ дваждь въ годината (1-й Януарий и 1-й Юлий) извлечение отъ тази книга.

Въ чл. 175 (166), алинея втора, думата: «дваждь» се замѣстя съ „еднаждь“; заличаватъ се: „и 1 Юлий“. (Приема се).

Чл. 176-й горский агентъ е длъженъ да знае границитѣ на всички въ кръга на вѣдомството му областни гори, и е длъженъ така сѣщо да води книгата предвиждана въ чл. 163-й.

Чл. 177-й. При всяки горски агентъ има единъ *чюкъ* и по един *класици* за измѣрване дебелината на дърветата отъ издѣлие. Съ този чюкъ тѣ означаватъ на коренътъ дърветата за издѣлия, които сѣж опрѣдѣлени за сѣчение.

Агента означава, съ чюкътъ и номеръ дърветата отъ издѣлие, които сѣж проддени съ наддавание, по начина показанъ нему отъ горский окръженъ инспекторъ.

Членове 176 (167) и 177 (168) комисията приема безъ измѣнение. (Приематъ се).

Чл. 178-й. Дърветата, които се продаватъ съ позволителенъ билетъ се означаватъ само съ чюкъ.

Къмъ чл. 178 (169) комисията притуря думитѣ: „а номерътъ имъ се написва съ боя“. (Приема се).

Чл. 179-й. Отбѣлѣжаванieto на чело съ чюкъ е знакъ, че отбѣлѣженото дърво е сѣчено спорѣдъ условията за сѣчение и че е била платена стойността му.

Чл. 179 (170) комисията приема безъ измѣнение. (Приема се).

Чл. 180-й. Който агентъ повѣри нѣкому горский чюкъ, наказва се съгласно съ чл. 150-й отъ Т. Наказателенъ Законъ и плаща въ видъ на обезщетение стойността на крадешкомъ отбѣлѣженитѣ дървета.

Въ чл. 180 (171) комисията заличава думитѣ: «и плаща въ видъ на обезщетение стойността на крадешкомъ отбѣлѣженитѣ дървета». (Приема се).

Чл. 181-й. Слѣдъ свършването на едно позволено сѣчение, горский агентъ и пазачъ прѣгледватъ добръ, да ли има отсѣчени нѣкои дървета, които не сѣж били отбѣлѣжени съ чюкъ на коренътъ. Ако има подобни, тѣ сѣж считатъ като прѣстѣпнически отсѣчени, и виновнитѣ подлежатъ на предвиденитѣ въ настоящий законъ наказания.

Чл. 181 (172) комисията приема безъ измѣнение. (Приема се).

Чл. 182-й. Горский агентъ издава позволителни билети за сѣчение въ границитѣ показани нему отъ горский окръженъ инспекторъ.

Въ чл. 182 (173) слѣдъ думата: «въ границитѣ» комисията притуря: „и количеството“. (Приема се).

Чл. 183-й. Той е длъженъ да прѣдставлява всяка година и то на 1-й Юлий входящитѣ се праздни мѣста въ горитѣ, които би трѣбовало да се засадатъ.

Чл. 184-й. Той е длъженъ да означава мѣстата и границитѣ на дървоосѣчанията, начина за сѣчение както и мѣстата, гдѣто има да се горятъ вѣглища.

Чл. 185-й. Той е длъженъ да показва пжтищата, прѣзъ които трѣба да се изнасятъ дързенитѣ материали, както и да закрива пжтищата, които не служатъ за искарзание прѣзъ тѣхъ на дървени материали.

Чл. 186-й. Той е длъженъ да отбѣлѣжи съ чюкътъ и премѣри съ клѣщитѣ отсѣченитѣ вече дървени материали за издѣлие продадени съ наддавание да ги пресмѣтне въ

бутическо съдържание, да определят стойността имъ и да више всичко това въ нарочно приготвенъ за това листъ.

Принесъ отъ този листъ той препраща за свѣденіе на окръжний горски инспекторъ.

Чл. 187 ѱ. Изяснението на материалитъ става съгласно съ чл. 165 ѱ.

Чл. 188-ѱ. Горскій агентъ има право самъ да предава въ съдилищата всички престѣпления и простѣпки случивши се въ горитъ подъ негово вѣдомство.

Чл. 189 ѱ. Въ случай че горскій агентъ добие неудовлетворително рѣшеніе отъ съдилището, то той го апелира и извѣстива за това на окръж. горски инспекторъ.

Чл. 190-ѱ. Горскій агентъ упражнява главенъ надзоръ върху всичкитъ гори нахо-
дящи се въ агентството му безъ разлика на разрядъ.

Чл. 191-ѱ. Той бди за точното изпълнение на всичкитъ предписания на закона за горитъ, колкото се отнася до кръгътъ на неговото вѣдомство.

Членове 183 (174), 184 (175), 185 (176), 186 (177), 187 (178), 188 (179), 189 (180), 190 (181), и 191 (182) комисията приема безъ измѣнение. (Присъ-
матъ се).

Чл. 192-ѱ Горскитъ агенти получаватъ ежемѣсячно по 150 гроша златни обезпече-
ние за прѣстѣпваніята, които правятъ изъ околията си.

Комисията заличава тоя членъ.

Д. Т. Бъркаловъ : Да обясни комисията, защо заличава тоя членъ.

Докл. П. Наботковъ : Когато се искатъ обясненія, трѣбва да се каже, защо се искатъ ; тогава и комисията ще може да даде обясненія, като чуе изглаголетъ на тоя, който ги иска.

Д. Т. Бъркаловъ : Тукъ правителството като е турило единъ такъвъ членъ, ще каже, че е имало свойтъ резонъ да го тури А почит комисия (**Наботковъ :** на кои-
то сте и Вие членъ) го е истрила като черна табла, за което трѣбва да е имала тоже свойтъ резонъ.

Г. Консуловъ : Комисията е заличила тоя членъ за това, защото предполага, че тия агенти ще бѣдѣтъ въ самата околия, дѣто изпълняватъ длъжността и трѣбва да глѣдатъ работата си ; така щото, това би могло да се счита като една втора заплата. Но тъй-тъ-се дава заплата, за да се намиратъ постоянно при гората и да извършватъ работата си.

Но тия съображения комисията е заличила тая излишна заплата за пжтувания на горскитъ агенти.

Д. Т. Бъркаловъ : Азъ зная, че се прие другъ членъ, който казва, че се пла-
ща на хората. Тоя членъ е 152 (Гласове : не е така).

Докл. П. Наботковъ : Г. Консуловъ доста добръ обясни, и Г. Бъркаловъ
трѣбваше да знае добръ, като членъ на комисията и да не иска въ Събранието обясненія.

Д. Т. Бъркаловъ : Обясненія мисля маже да се искатъ отъ комисията, защото
тя не е едно тѣло, което да има такъвъ авторитетъ, щото може да се сърди на тия хо-
ра, които не сподѣлятъ нейнитъ възгледи. Азъ не мисля, че трѣбва тъй безусловно да
се подчинимъ на нейнитъ възгледи. Тукъ е едно Събрание, дѣто всѣкой може да искаже
своитъ възгледи. А комисията даже 50 гр. да предложи, да се заплати на горскитъ аген-
ти за пжтувания, азъ не бихъ се съгласилъ. Това е моето мнѣние.

Предсѣд. : Турямъ на гласуване членътъ. Моля, които сѣ за него да станатъ
преди. (Единъ ставъ). Пада.

ГЛАВА XI. — *Общи распорѣждания.*

Чл. 193. Всяки чиновникъ и служащъ по горитѣ, длѣженъ е да даде предъ надлѣжното мѣсто *кѣтва* за честно и добросовѣстно изпълнение на длѣжноститѣ си.

Глава XI (XIII) и чл. 193 (183) комисията приема безъ измѣнение. (Приема се).

Чл. 194. Областний Горскій Инспекторъ и Горскитѣ Окрѣжни Инспектори сѣ длѣжни да носятъ всякога униформата си и иматъ право на безплатно носение на оружје, а всичкитѣ агенти и пазачи сѣ длѣжни да носятъ всякога униформата си, оружјето си и отличителний си знакъ.

Оржжето на Агентитѣ и пазачитѣ се доставлява и носи тоже безплатно.

Чл. 194 (184). Комисията приема безъ измѣнение. (Приема се).

Ив. Найденовъ: Азъ бихъ желалъ, почитаемата комисия да обясни, защо сѣ турени думитѣ „безплатно носение.“ Да се доставя безплатно разбирамъ, но да се носи „безплатно“ не разбирамъ.

Дир. Хакановъ: Тукъ се разбира това, че на горекитѣ пазачи нѣма да се нека билетъ, когато носятъ оружје.

Предсѣд. Минуваме на чл. 195.

Чл. 195. Униформата въобще на всичкитѣ горски чиновници се опрѣдѣля съ постановление на Дирекцията на Земледѣлието и пр. по удобрѣние на Частний Свѣтъ.

Комисията приема тоя членъ безъ измѣнение. (Приема се).

Чл. 196-й. — Всички безразлично горски чиновници и служащи, когато се намиратъ въ изпълнение на своитѣ длѣжности и обязанности се радватъ отъ сѣщитѣ права на които се радватъ и жандармитѣ отъ мѣстната жандармерия. Комисията заличава тоя членъ.

Предсѣд. Които сѣ за члена да станатъ прави. (Меншество). Пада.

Чл. 197-й. — Така сѣщо безразлично всички горски чиновници и служащи иматъ право на пенсии, която има да се отрѣдя отъ единъ Оѣл. Законъ.

Въ чл. 197 (186) комисията заличава думитѣ: «така сѣщо безразлично.» (Приема се).

Чл. 198-й. — Всички безразлично граждани на Областѣта сѣ длѣжни да се покоряватъ на заповѣдитѣ на горекитѣ власти, когато тѣзи заповѣди се отнасятъ до горската служба. Непокорнитѣ се глобяватъ съ 25 гроша златни.

Въ чл. 198 (187) комисията измѣнява глобата отъ 25—100 гр. златни. (Приема се).

Чл. 199-й. — Никой чиновникъ или служащъ по горитѣ нѣма право да върши самъ или чрѣзъ други, каквато и да било търговия съ дървенъ материалъ или други горски произведения.

Въ случай на нарушение, виновний се исключва отъ служба, слѣдъ като плати нанесенитѣ поврѣди на горитѣ.

Чл. 199 (188) комисията измѣнява така: Запрѣщава се търгуванieto прямо или косвенно съ дървенъ материалъ на всичкитѣ чиновници и службашаи.

Престѣпницитѣ се наказватъ съ глоба отъ 500 — 2000 гроша: освѣтъ това престѣпницитѣ ако сѣ финанциални и горски чиновници или службашаи, исключватъ се отъ служба и подлежатъ на затворъ отъ 5 мѣсеца до двѣ години. (Приема се).

Чл. 200. — Всички противорѣчуши на настоящий законъ распорѣждания, правилници и закони се считатъ за уничтожени въ Ист. Румелия.

Чл. 200. (189) комисията приема безъ измѣнение. (Приема се).

Предсѣд. Въ приложената таблица къмъ тоя законопроектъ комисията предлага,

въ отдѣлъ Б): «неравни клонове и пр.» намѣсто думитѣ: «безъ да се глѣда на разстоянията,» да се каже: «споредъ горнитѣ разстояния.» (Приема се).

Дир. Хакановъ: Азъ ще моля почит. Събрание, да отложи за вѣколко дни, послѣдното гласуване на тоя законопроектъ, тъй като въ представенный отъ правителството законопроектъ станаха твърдѣ голѣми измѣнения. Именно по тия причини искамъ отлаганieto за да може правителството да си състави едно мѣние, да ли трѣбва да приеме законопроекта както е приетъ отъ Събранието, или да предложи още нѣкой измѣнения; или най-послѣ, може би нѣкои отъ Г-да представителитѣ би желали, да видатъ новъ законопроектъ така нареденъ, както е приетъ сега.

Г. Консуловъ: Азъ искамъ да подкрѣпя предложението на Г. Директора, толкова повече, че и самата комисиия е убѣдена, че може да станатъ още нѣкои малки измѣнения въ тоя законопроектъ, койго се прие отъ Събранието. Особенно азъ бихъ предложилъ нѣкои такива приврѣмenni мѣрки, които да се зематъ за съхранение на горитѣ, преди да бѣде възможно да се приложи напълно тоя законъ. Това и лани и полани сѣмъ правилъ; но тая година стигнахъ малко късно, и неможахъ да го добава на врѣме, а при третото разискване, ще убѣда почит. Събрание за нуждата на тия приврѣмenni мѣрки. За да можемъ да ги обмислимъ по добръ и да се разискватъ въ комисиията, ще моля почит. Събрание, да се туря на дневний редъ третото разискване и гласуване слѣдъ вѣколко дни. (Гласове: слѣдъ 10 дни). Понеже тоя законопроектъ вече три пѣти е разискванъ и гласуванъ, а не билъ подтвърденъ, то тая година да глѣдаме да излезе нѣщо по съвѣстно и по пълно, толкова повече, когато знаемъ мъчнотинитѣ за прокарването на единъ законъ. Ако и тая година направимъ законъ малко келявъ, пакъ нѣма да се подтвърди. Затова трѣба той да се по изучи, да излезе по добръ.

Д. Т. Бъркаловъ: Азъ сѣмъ съгласенъ съ Г-нъ предговорившии, но съ тая разлика, да може колкото е възможно по-скоро, да се даде на всѣкиго отъ депутатитѣ по единъ екземпляръ, отъ тоя законопроектъ, тъй както е приетъ отъ Събранието, за да го има всѣки предъ себѣ си. Азъ мисля, че като се намиратъ толкова разбъркани членове на тоя законопроектъ, — повече отъ колкото номерата на една лотария — ако се не наредатъ както трѣба, то ще бѣдемъ пакъ въ сѣщото положение, както до сега, и всѣки може да говори, безъ да знае, до кой членъ се отnosi.

Затова мисля, че нѣма голѣми жертви, ако препорѣчимъ на почит. бюро, да се напечата колко е възможно по-скоро законопроекта който е приетъ отъ Събранието.

Предсѣд. Приема ли почит. Събрание да се напечата законопроекта за горитѣ? (Приема). Бюрото ще направи потребното.

Пристъпваме на вторий дневенъ редъ: прочитание рапорти на комисиията.

Докл. Павлитовъ (чете):

Докладъ на бюджетарната комисиия върху правителственното предложение да се повиши продавателната цѣна на килограмма тютюнъ отъ V качество.

Както Ви е извѣстно, Г-да, на послѣднѣкъ, при гласуването на законопроектътъ за измѣнението на членове на 23, 24, 25, 26 и 27 отъ притурката №. 9 на Орг. Уставъ, Областното Събрание, между другитѣ измѣнения които въведе въ тоя законопроектъ, опредѣли, щото продавателната цѣна на тютюнътъ отъ V-то качество да не бѣде 25 гр. златни, както предлагаше правителството, а само 20 гроша.

Правителството, което е получило вече тъй измѣненъ законопроектъ, намира цѣната отъ 20 гроша толкова ниска и невъзнаградителна, щото още отъ сега заключава, че ще

бже почти невъзможно на фабрикантитѣ и на тютюнопродавцитѣ да продаватъ, по нел тютюнѣтъ си отъ V-то качество и че, ако тя не се повиши, освѣтъ неприятноститѣ, да видимъ пустнатъ въ потрѣбление твърдѣ долеъ и лошѣ тютюнъ отъ тоя сортъ, а има още и тоя голѣмъ страхъ да не би той да насърдчи и развие контрабандага въ ущребъ на хазната.

Заради това, въ грижата си да уварди интереситѣ на съкровището а така също на тютюнопродавцитѣ и на консуматоритѣ, повечето отъ които и потрѣбляватъ именно V-то качественниятъ тютюнъ, Правителството предлага на Обл. Събрание да се занимае изново съ тоя въпросъ вече рѣшенъ, и да повиши цѣната на V-то качественний тютюнъ ако не на 25 то поне на 22 гроша златни на килограмъ.

Бюджетарната комисия на чисто обсъждане благоволихте да препратите това предложение, признава, че се е прибързало наистина отъ страна на Събранието въ опредѣленieto на цѣната на тютюнѣтъ отъ 5-то качество, че цѣната отъ 20 гроша е дѣйствително ниска като вземемъ въ съображение, че върху 20-тѣ гроша, 12 сж за мерурие и бандеролъ а остоятъ само 8 на фабрикантитѣ и на тютюнопродавцитѣ за покупка, рухсание, разпоски и печалба и че слѣдователно необходимо нужно е, споредъ комисията, да се постави продажбата на 5-то качественний тютюнъ въ по-благоприятни и справедливи условия.

Иъ, тукъ, предъ бюджетарната комисия се испречи и другъ единъ въпросъ отъ законодателно естество. Въпросъ твърдѣ важенъ за правата на Обл. Събрание и съвършено новъ, тъй като той, за пръвъ пътъ може би, се представя въ досегашната практика на нашето Събрание. То е въпросътъ: да ли, какъ и по чия инициатива, — Правителствена или парламентарна, — бива и може Обл. Събрание да се повръща къмъ единъ законопроектъ гласуванъ, приетъ и излѣзълъ вече отъ него?

Че е добръ и нужно даже, щото да може Събранието да се повръща къмъ приети вече отъ него законопроекти, произлиза естествено отъ това съображение, което, вѣрваме, че колкото и високо да стои Събранието, то не е непогрѣшимо. Не е нито грѣхъ, нито странно да се предположи, че и то може при разискванието на законопроектитѣ, шо гласува, да пропусне грешки, отгущения, противорѣчия, които желателно е да може да поправятъ преди законитѣ да се потвърдятъ и положатъ въ сила, и за това то трѣбва да си отвори и запази единъ изходенъ пътъ за въ подобни обстоятелства. Иъ какъ? Ако, както въ други страни, имаме втора камара, ако, както другагдѣ гдѣто тоже има една само камара, законитѣ ни, както тамъ, бѣха ни запазили единъ срокъ, повече или по-малко дълъ, въ който да можеше Събранието да се повръща пакъ още единъ послѣденъ пътъ, къмъ единъ приетъ вече законопроектъ, та че подиръ това, само тъй, да се препращаше за по нататъшниятъ надлѣженъ ходъ, работата се улесняваше твърдѣ много. У насъ, обаче, гдѣто нѣма втора камара и понеже нито Орг. Уставъ нито вжтрѣшнийтъ правилникъ на Събранието не сж нищо предвидили въ това отношение, намъ принадлежи, за да земемъ и установимъ каквито правила благоразсѣдимъ за подпълнюванието на тая празнота, ако празнота има, споредъ какго мисли бюджетарната комисия. Колкото за настоящий случай, комисията като диреше средствата, по които най-удобно би могла да се удовлетвори нуждата, подкрепена отъ правителството, за поправянието на цѣната на 5-то качественниятъ тютюнъ, безъ уврѣда за правата на Събранието, спрѣ се на слѣдующитѣ два способа, които намѣри за най-стодни и цѣлѣсообразни и които зима свободата да Ви предложи:

1° Като се предполага, че излѣзлиягъ вече отъ Събранието законъ е потвърденъ или ще се потвърди, да се препорѣчи на правителството да внесе още сега, единъ зако-

вносътъ за измѣненіето на членътъ му касающій се до продавателнитѣ цѣни на 5-то качественний тютюнь.

2^о Ако това се намѣри за непрактично, и понеже, както се е научила комисията, предмѣтний законъ не е още испратенъ въ Цариградъ за потвърждение, да се покани правителството чрезъ адресъ, т. е. по инициатива парламентарна, да повърне той законъ въ Обл. Сѣбрание, за да се занимае то още веднажъ съ него.

При това, бюджетарната комисия, възползува се отъ тоя случай да предложи на почитаемото Сѣбрание, да препоръчи тамъ гдѣто подлежи, что то при преработването на вжтрѣшний правилникъ на Сѣбранието, да се има предъ видъ въ него една клауза, по сила на която Обл. Сѣбрание ще си запази единъ срокъ отъ 12 – 15 дни спорѣдъ смѣтаніето на комисията, презъ който да има правото и врѣмето да се повърща пакъ къмъ сѣщия законопроектъ и да ввожда въ него потребнитѣ, както въ настоящиятъ случай, поправки, ако тѣ сѣ окажатъ нуждни.

Въ заключение, ако се приеме вториятъ отъ предлагасмитѣ два начина, бюджетарната комисия настоява на първото свое предложение, т. е. да се остави продавателната цѣна на 5-то качественнийтъ тютюнь на 25 гроша златни за килограмтъ.

Председателъ (подп.) **Ив. Ст. Гешовъ.**

Секретарь-Докладчикъ (подп.) **Павлитовъ.**

Предсѣд.: Има ли още други доклади? (Нѣма).

Дневний редъ е изчерпанъ. Желаете ли да се затвори днешното засѣданиѣ?

Дир. Величковъ: Азъ мисля, че почит. Сѣбрание, като нѣма другъ законопроектъ на дневенъ редъ, може да се занимае съ предложението, което се внесе сега отъ бюджетарната комисия. Съ това предложение е излишно да се постѣпимъ тѣй, както съ единъ законопроектъ, понеже тога предложението бѣше предмѣтъ на прошенията, които се дадохъ на Обл. Сѣбрание. Отъ друга страна, самото правителство внесе едно предложение, по сѣщия предмѣтъ, и Сѣбранието можеше по поводъ на самитѣ прошения да се занимае съ въпроса; но то го прати на бюджетарната комисия, а днесъ да отлага разискването му, ще бѣде излишно. Тукъ всички сме съгласни, че трѣбва да повишимъ цѣната на негото качество тютюнь, и всичкий въпросъ е тамъ: *по кой начинъ* да стане това? — На Сѣбранието остава да приеме едното или другото предложение на комисията, за да се постигне цѣльта, която се желае отъ всичкиѣ депутати.

Предсѣд.: Приема ли почит. Сѣбрание да се разисква сега тоя рапортъ на бюджетарната комисия?

Г. Консуловъ: Ако се касаеше само, да се разисква и гласува, да ли да се приеме едно повишеніе на цѣната, на негото качество тютюнь, мисля, че всички биха готови да разискватъ и гласуватъ за това, тѣй като повечето сѣ убѣдени, че има направена погрѣшка при гласуването цѣната на това качество тютюнь. Но тукъ се представи единъ предмѣтъ съвсѣмъ новъ и много важенъ: когато Сѣбранието пропуска нѣкаква грѣшка, *по какъвъ начинъ* ще бѣде възможно, да се повърща на разгледването на единъ законъ, който е вече гласуванъ?

Тоя въпросъ ми се вижда твърдѣ важенъ, и поне за себѣ си ще кажа, че никога не съмъ могълъ да помисля за него, и да си състава едно опредѣлено мнѣніе. Чини ми се, че повечето Г-да депутати на да ли сѣ имали случай другъ пѣтъ да размишляватъ

върху тоя въпросъ. И ако се впуснемъ тутакси въ разискването на тоя предмѣтъ, страхъ ме е, да не би да дойдемъ до нѣкое не добро заключение, и намѣсто да напишемъ вѣжди, да гизадимъ очи.

За това моля, да се сезира Обл. Събрание, особено съ тоя въпросъ: може ли Обл. Събрание да се поврѣща въ разискването на законопроекти, гласувани вече отъ него и по кой начинъ? Но да се пристѣпи тутакси къмъ разискването на тоя въпросъ, ми се чини, че е прибрзано, а ще бѣде по-добрѣ да се отложи разискването, за да може всѣки да се посвѣтѣва, било отъ разни ръководства, било отъ свѣтитѣ на вѣщи хора, по подобна материя, и когато дойдемъ тукъ, съ пълно знание на работата, да може всѣки, да каже своето мнѣние; тогава можеме съ пълно знание, да се произнесемъ, и да не направимъ нѣкоя грѣшка, която може да има врѣдителни послѣдствия, ако се земе едно рѣшение, преди едно сериозно и пълно изучаване на работата.

Д. Т. Бъркаловъ: Азъ ставамъ да подкрѣпя предложението на Г. Консулова. Азъ съмъ съгласенъ толкова повече, защото за да се туримъ въ такава алтернатива, бѣше причина самиятъ начинъ на разискването на тоя законъ, за който сега става дума. Ако се бѣ дало малко повече врѣме за второто и третото разискване както е дадено отъ самиятъ правилникъ, мисля, че нѣмаше да се пажнемъ въ тоя лабиринтъ, въ който сме сега.

Ако приемемъ предложението на Г. Величкова, на вѣрно ще се запутаме и ще отидемъ на далечъ. Ако би да икономизваме врѣмѣто, то можъ да ни заплете до тамъ, дѣто може да ни отнеме много повече часовъ, и послѣ пакъ да се повърне на комисията, за да се представи въ едно второ заседание за разпитане.

Като се вижда, че има заплитане въ тая работа, нека се даде врѣме на Г-да представителѣ, да помислятъ малко върху тоя предметъ, за да можатъ да обмислятъ ако не зрѣло, но поне да не е premature тѣхното рѣшение върху тоя въпросъ.

Ив. Найденовъ: Предложението на Г. Величкова е за измѣнение на единъ членъ отъ Вжтр. правилникъ. Чл. 82 казва (чете): «когато една трети отъ всичките членове сж на мнѣние, че е нужно да се измѣни правилникъ на Събранието, тѣ подлагатъ едно подписано отъ тѣхъ предложение за тая цѣль.» Но тукъ е само да се предвиди единъ членъ, като прибавка на Вжтр. правилникъ, който да ни осигорява предъ нѣкои грѣшки; които до сега сж ставали въ практиката на нашето Събрание.

Тукъ има едно предложение на бюджетарната комисия. И въ днешното заседание, като нѣма другъ въпросъ на дневний рѣдъ, азъ мисля че може почит. Събрание да се занимае съ него малко, а ако посрѣщне голѣми мъчнотии, то може, да се отложи въпросътъ. Но ако неможе днесъ да се занимае Събранието съ него, то неможе нито утрѣ, нито други день.

За това намирамъ твърдѣ умѣстно предложението на Г. Величкова: Да се прочете и да се види, да ли може днесъ да се разиска и приеме или не. А да се отхвърли тѣй безъ никакво разискване, това е неумѣстно.

Г. Консуловъ: Г. Найденовъ като говори, зима предъ видъ само предложението на комисията отъ добрата страна, т. е. че е хубаво да се поврѣщаме на рѣшенията си, за да можемъ да поправимъ грѣшките, които правимъ; но не зима предъ видъ лошата страна на такава една практика. Какво ще стане Г-да, ако ние приемемъ такава практика, че ний можемъ да се поврѣщаме на рѣшенията си, и отново да ги разгѣдваме? Кой може днесъ да ни покаже случаетѣ, въ които можемъ да правимъ това, безъ да има

това лоши послѣдствия? Защото ако туримъ такава граница, ний нѣмаме никаква гаранция за успѣхътъ на нашата работа тукъ. Самата бюдж. комисия, въ свойтъ рапортъ, признава голѣмата важностъ на тоя въпросъ, и ти не настоява да се разисква още днесъ.

Споредъ мене, азъ пакъ ще кажа, че ако подобна практика не се опредѣли добръ, въ какви случаи можемъ да се повръщаме на рѣшенията си, и подъ какви условия, то ний ще влеземъ въ единъ безисходенъ пѣтъ, и ще предпочетемъ тогава, да останемъ на първата практика, да правимъ грѣшки и да вършимъ работа, отъ колкото да не правимъ грѣшки и да не вършимъ работа.

Бюдж. комисия представлява два въпроса: единия е за *цѣната* на петото качество тютюнъ, а другия е за *начина*, по които може да поправимъ своята погрѣшка, станала при разискването на законопроекта за опредѣление цѣнитѣ на тютюна. Отъ тоя рапортъ трѣбва да направимъ двѣ предложения: едното е за разгледването още еднажъ на цѣната, по която трѣбва да се продава петото качество тютюнъ, а другото е за нѣкое преиначение на нашия Вжтр. правилникъ, което да дава възможностъ, безъ голѣма опасностъ да можемъ да поправимъ погрѣшката си. Първия въпросъ нѣма вече да се изучава, защото комисията се е произнесла върху него, и нѣма нужда да се препраца изново на комисията. Той може да се представи изново на гласуване, щомъ се рѣши другий въпросъ, за *начина* по който ний можемъ да се повръщаме на своитѣ рѣшения. А понеже послѣдний въпросъ е много важенъ, азъ предлагамъ да стане предметъ на особенно изучаване, отъ страна на комисията, на която той принадлежи. Азъ мисля, че принадлежи на комисията за Дир. на Вжтр. Дѣла да се занимае съ тоя въпросъ, и да представи особенъ рапортъ за него. Тогава освѣтлени отъ рапорта, и приготвени сами върху тоя предметъ, да можемъ съзнателно да разискваме, и да му дадемъ едно рѣшение, съ което да достигнемъ желаемий резултатъ, за поправка на грѣшкитѣ, които може да се пропуснатъ въ нашитѣ разисквания. Въ сѣщото врѣме да не се вмѣкнемъ въ нѣкой хаосъ, да не сме сигурни че едно нѣщо гласувано единъ пѣтъ, да се счита за гласувано; а утрѣ по предложение на правителството, изново да се внася за разискване.

Ако подкрѣпите моето предложение, азъ бихъ го далъ и писмено, и бихъ предложилъ да се тури на гласуване.

Предсѣд.: Въ чл. 54 на Вжтр. правилникъ, втората алинея казва (чете):

Обикновени предложения, които иматъ за цѣлъ да се премине на дневний редъ, се разгледатъ и гласуватъ, безъ да се подлагатъ на тритѣ разисквания. Адреситѣ и предложенията, било мотивирани или обикновени, за да се разискватъ, трѣбва да сѣ направени писмени и да сѣ подкрепени най-малко отъ 5 члена.

Писелъ чл. 55 на сѣщия правилникъ казва, че никакви законопроекти, адреси или предложения немогатъ да се приематъ за бързи (*urgens*), освѣнъ по исканieto на Гл. Управителъ или на 10 члена отъ Събранието.

Какъ мисли почятъ. Събрание върху това?

К. Величковъ: Азъ неможа да се съглася съ Г-да Бъркалова и Консулова. Тѣ искатъ отлаганieto на това предложение, защото не сѣ могли да го изучатъ. Тоя въпросъ не е дошелъ въ Събранието отъ вчера, но отъ три недѣли насамъ. Ако не сме могли да помислимъ до сега върху него, то могатъ да минатъ още три недѣли и всѣкога ще се намѣри единъ членъ въ Събранието, който да каже, че тоя въпросъ не съмъ изучилъ и че за това трѣбва да се отложи. Така щото, никакъ да не може да се рѣши въпросътъ окончателно.

Тукъ има два въпроса еднакво важни : единътъ въпросъ, който се касае до интереситѣ на цѣло едно съсловие въ Румелия; и ния сме длъжни да размислимъ, какъ трѣбва да се дойде на помощъ на цѣлото съсловие, което ще страда отъ една такава погрѣшка. Вторий въпросъ е : *по кой начинъ* да поправимъ тая погрѣшка, безъ да направимъ друга по важна. Мисля, че както за първий така и за вторий въпросъ, еднакво сж се занимали Г да депутатитѣ, откакъ сж представени въ една или друга форма въ Събранието. За тоя въпросъ имаме прошения представени отъ тюнджискитѣ еснафи отъ цѣлата Область, още отъ три седмици насамъ. Ако три седмици сме били длъжни да мислимъ върху това, азъ не разбирамъ да ли по добръ ще го обсъдимъ, ако отложимъ въпроса още за единъ или два дена. Искане се да се препрати въпроса на една особена коммисия, като че тая коммисия ще го изучи по-добрь, отъ колкото самото Събрание. Какво е Обл. Събрание? Има 56 депутати, отъ тѣхъ присъствуватъ 35 души тука, които можатъ да се считатъ, като една коммисия, и да разискатъ въпроситѣ. По съ таково отлагане, ния отдалечаваме самий въпросъ, безъ да правимъ нищо.

Г. Консуловъ се бои отъ една практика, която би съдѣствувала да се повръщатъ нашитѣ законопроекти отъ правителството, по простото предположение, че имало въ тѣхъ погрѣшки. Азъ мисля, че никой депутатъ нѣма да се намѣри тукъ, да позволи на правителството да връща законопроектитѣ, за това, че имало въ тѣхъ грѣшки. Но тукъ не е имало предложение отъ правителството, а просто има едно прошение отъ цѣло едно съсловие, върху което трѣбва да размислимъ какъ да се поправи грѣшката. (Гешовъ : въпроситѣ е за отлагане) Азъ моля г. Гешова, да ме не прекъсва, защото всичко което изказахъ, е именно за да докажа, защо не може да се отложи въпроситѣ.

Азъ разбирамъ, че Събранието може да дойде до това заключение, да приедеме по принципъ, че трѣбва да се намали цѣната на тюнджа; но тъй като законопроектътъ е вече гласуванъ и испратенъ на правителството, ние не сме въ състояние да го поправимъ. Можемъ само да помолимъ Правителството да го остави *in suspenso* и въ една извънредна сесия да го представи пакъ въ видъ на законопроектъ за изново разглеждане. Тоя е може би единствениятъ нѣтъ, за да можемъ да излеземъ отъ погрѣшката. Но трѣбва да се разисква върху това, за да се убѣди цѣлото това съсловие, че ние ако видимъ, че правимъ погрѣшки, къ които страдатъ интереситѣ му, ние искаме да ги поправимъ.

Д. Юруковъ : Азъ мисля, че по тоя въпросъ нѣма никакъ нужда за отлагане, пакъ нѣма и повече нужда за разискване. Мисля, че предметътъ, върху когото разискваме, е ясенъ, и практиката отъ много врѣме е показала, какво можемъ да правимъ. (Гласове : на предметъ).

Тукъ е направена една грѣшка въ единъ членъ на законътъ, който не дава възможностъ на тоя законъ да бѣде въ полза на страната. По Правилника какво срдство имаме, за да можемъ да поправимъ тая грѣшка? Спорѣдъ мене, правилническо срдство нѣмаме. Да искаме отъ правителството да представи изново законопроектътъ, и това е смѣшно; да излезе отъ Събранието инициативата, ние тоже не влиза въ редъ. Слѣдователно да се помоли правителството да не праща тоя законопроектъ на потвърждение, това е единичкото срдство. Да ли да заявимъ това официално или не, това е друго. Най послѣ правителствениитѣ комисари сж тукъ и тѣ да зематъ актъ отъ това. Прецеденти за това има.

Преди три години законопроекта за съдебнитѣ мита и права се гласува отъ Съ-

брашето ; но Дир. на Правосъдието се съпротиви и Глав. Управителъ не го прати на потвърждение. Някой отъ Събранието не направи възражение и чакъ тая година е представенъ тоя законопроектъ, и сега е гласуванъ отново.

Има Публ. Админ. Правилникъ за опредѣленіето цѣнитѣ на тютюнитѣ, одобренъ отъ Постоян. Комитетъ, но Гл. Управителъ не го е утвърдилъ. Сега е въпросътъ тукъ, ако остане тоя законъ, да не влезе тая година въ сила, какво ще стане тогава? Ор. Уставъ е опредѣлилъ, какво право трѣбва да се зима отъ тютюна, а сега споредъ новитѣ мѣрзи и тѣглилки трѣбва да се направи смѣтка, която може да стане и съ правилникъ, защото тукъ се иска отъ самото естество едно измѣнение на закона. Било 30 сега 22¹/₂, било 60 сега е 43. Тая разлика въ смѣтката трѣбва да се узакони. Ако не се узакони, ще произлѣзе голѣма вреда за тютюнджиитѣ.

За това да приемемъ предложението на комисията, да не се праща тоя законъ на утвърждение, а друго сръдство да употребимъ, ще бѣде нѣщо смѣшно. Ако измѣнимъ правилника въ такава смисълъ, то може всѣки нѣтъ да стане единъ денугатъ и да каже, че еди кой законъ има погрѣшка, и че трѣбва да се възврне, а тогава ще се затруднива работата на Събранието. Нѣй трѣбва да пазимъ правилника и да не го измѣняваме иначе, освенъ по онзи начинъ, както той го предписва. За тая година има само едно сръдство: правителството да не праща закона нито на утвърждението, нито да го тури въ изпълнение ; но да направи смѣтката, като се преобърне оката въ килограмъ.

Дир. Бобчевъ: Почит. Събрание е господаръ на своя дневенъ редъ, то може днесъ да се занимае съ тоя въпросъ, или да го отложи. Споредъ мене, въпросътъ може да се рѣши днесъ, защото като погледнемъ на фактическата страна, работата състои въ това: най-напредъ правителството внесе едно предложение законодателно, въ такава смисълъ, да може да се промѣни цѣната на тютюна отъ петага категория, като се признаваше, че 20 гр. е твърдѣ малко, и че би трѣбвало да стане поне 22 или 25 гроша.

Област. Събрание, когато се прочете това предложение отъ страна на правителството разска въпросътъ, нѣмбри за добръ, да посегни съ това предложение по сѣщия начинъ, както съ други законодателни предложения, съгласно съ правилника, т. е. испрати го на комисията, която да се занимае се него, да направи свойгъ рапортъ и сетиъ да се разскава.

Днесъ комисията съ явява предъ насъ и чете свойгъ рапортъ. Слѣдъ това слѣдва, естествено второто разискване и приемане или отхвърляние на това, което предлага правителството. Слѣдователно отъ тая точка зрѣние Събранието може днесъ, ако иска да се занимае съ тоя въпросъ.

Ще ми позволите, да кажа нѣщо понататѣкъ, защото станаха нѣколко разисквания върху въпроса, именно за това: може ли да се приеме такава една процедура, да не би да стане вредителна, да не би въ бѣдѣще тоя начинъ на дѣйствиe да докара нѣкои вреди и пр

Гда ! Вие знаете много хубаво, че почит. Обл. Събрание има права толкова, колкото и Областното Правителство, когато се касае работата за инициатива. Ако Обл. Събрание може да внесе едно предложение законодателно, сѣщото право има и първостепенното. Ако правителството може да предложи измѣнение въ нѣкой законъ, било подиръ единъ мѣсець, или два, или три, сѣщото може да направи и Обл. Събрание. Какво става тукъ ? Гласува се единъ законопроектъ, и се прие при третото разискване и гласуване отъ Събранието. Тоя законопроектъ може ли да поиска правителството да го измѣни, или не ? Може.

До година или по послѣ, когато стане нужда за промѣненіе на нѣкой членъ въ закона, правителството може да внесе едно предложение за измѣненіето на тоя членъ. Това сѣщо право принадлежи и на Обл. Събрание. Сега въпросътъ е другъ: може ли *веднага* подиръ гласуваніето на единъ законъ, който е още несанкциониранъ, да стане такова измѣненіе? Въ други страни тоя въпросъ е рѣшенъ. Опредѣлява се, подиръ *какъвъ* срокъ може да внесе правителството сѣщій законопроектъ, по това е повече за случаетъ, когато е отхвърленъ единъ законопроектъ. Но у насъ нѣма опредѣленъ срокъ, нито въ Орг. Уставъ, нито въ Вжтр. Правилникъ, — нѣкой срокъ, въ които е законоположено, че може да стане предложение отъ правителството за допълненіе на нѣкои членъ. Може ли правителството да направи това? може; както може да го направи и Обл. Събрание, като се зима инициативата за нѣкое предложение, внесено отъ шестъ души представители.

То може много добръ да стане и въ настоящій случай, толкова повече, защото всички признаватъ, че никой нѣма противенъ на предложението да се измѣни *цѣната* на петята категория тютюнъ. Като е така по сѣщностъ, остава само една *формалностъ*, за която нѣма какво да се страхуваме. Толкова повече, че Обл. Събрание е господаръ на своитѣ дѣйствия, и може да отхвърли такива членове, които може би не сѣ въ интересътъ на Областѣта.

Затова чисто и просто да се гласува предложението на правителството, въ видъ на единъ членъ, съ който се измѣнява цѣната на петата категория тютюнъ отъ 20 на 25 гр. Тоя членъ ще бѣде приложенъ на крайтъ на закона, като членъ допълнителенъ.

И по тоя начинъ ще бѣде санкциониранъ законътъ отъ В. Порта.

Ив. П. Герджиковъ: Искамъ думата.

Предсѣд.: Моля да говорите само върху отлаганіето на въпроса.

Ив. П. Герджиковъ: Понеже Г. Предсѣдателя желае да се ограничи само върху въпроса за отлаганіе, азъ ще си запаза правото да говоря по сѣщностъ, ако за това даде другиму думата да говори.

Азъ мисля, че въпросътъ не трѣбва да се отлага, но че *сега* трѣбва да го разискваме; защото това е едно предложение а не законъ, на който да е чела комисията свойтъ рапортъ, та трѣбвало да се остави за другъ день, да се помисли върху рапорта и предложението на правителството, и тогава можало да се почне гласуваніето членъ по членъ. Тукъ се касае просто за едно нововедено нѣщо, което нѣмъ ни въ Ор. Уставъ, ни въ Вжтр. правилникъ. Тѣй щото, нѣма какво да се мисли върху това, освѣнъ сега да се разисква.

Касае се: може ли Обл. Събрание да се повърне върху единъ законъ, който е гласуванъ; да ли може да се повърне Събранието върху единъ членъ отъ него, или не. Азъ мисля, че почит. ми събратия нѣма да откажатъ, че такова запрѣщаніе нѣма нито въ Ор. Уставъ нито въ Вжтр. правилникъ. Щомъ нѣма едно разрѣшеніе или запрѣщеніе, азъ мисля, че Обл. Събрание е свободно да направи или разрѣшеніе, или запрѣщеніе. Тѣй щото, нѣма много да се мисли, или изучава, нѣма много да се допитваме до нѣкакви авторитети; а просто можемъ сега да разискваме върху тоя въпросъ.

За сега говорихъ само, че може да се разисква, а подиръ когато се рѣши въпросъ, да ли ще се разисква или не; тогава ще гвора върху това, *по кой начинъ* азъ намирамъ да добръ да се постѣпи въ тоя случай.

Д. Стамбуловъ: Ставамъ да говоря върху това, да влѣземъ сега въ предметъ, който предлежи на разискваніе.

Тукъ се разисква, да ли да се почне *веднага* разгледането на предложението на комисията или не. Той е въпросътъ койго разискваме безъ да се впускаме въ подробности. При това разискване Г. Консуловъ направи едно предложение. То се състоеше въ това : той рапортъ на бюджет. комисия, да се испрати на комисията за Вжтр. Дѣла, да изучи въпроса, и послѣ да го представи въ Събраниято на разискване; сирѣчь да не направимъ сега нищо за петото качество тютюня, за който ако не всичкото Обл. Събрание, то поне $\frac{1}{2}$ сж убѣдени, че Обл. Събрание е направило погрѣшка когато е опредѣлило толкова висока цѣна. Да се испрати на комисията за Вжтр. Дѣла незная, че ще се направи нищо повече. Може би когато дойде въпроса предъ Обл. Събрание, комисията да каже пакъ, че още не е узрѣлъ; защото и тая комисия не ни е казала много голѣми работи. Следъ 15 дни ще се затвори настоящата сесия, и нии не ще можемъ да направимъ нищо за тютюна.

Колкото за отлаганieto на въпроса, отъ днешното заседание, азъ неможа да кажа, че не трѣбва да се отложи. Може да се отложи; нъ само за това, за да може да се промисли въ 24 часа, върху това което каза Г. Консуловъ.

Въпросътъ е много важенъ, и става единъ прецедентъ, но е таквъ прецедентъ, за който спомена Г. Юрковъ, че една дирекция могла да се противи на утвърдението на единъ законъ, или че Глав. Управ. могълъ да се противи на Обл. Събрание или на Пост. Комитетъ; такива работи не трѣбва да се повтарятъ.

Не мож обаче да се съгласа съ Г. Консулова, да се испрати въпроса на особена комисия, нъ може просто да се отложи за бъдещето заседание рапорта на комисията; не трѣба да му се дава особена гаранция по законодателенъ редъ, понеже тукъ никакво законодателно предложение не е послѣдвало отъ Правителството, а е послѣдвало отъ самото Обл. Събрание. То само призна, че е направило една грѣшка, по поводъ на прошенята, които постѣпиха, и които се испратиха на бюджет. комисия.

Г. Консуловъ: За обяснение бихъ ималъ много да отговора, на онова, което се каза за моето предложение. (*Предсѣд.* само за обяснение).

За мене е все една практиката, за която забѣлѣжи Г. Стамбуловъ, и мисля, че на мѣсто да се основемъ на нея, трѣбвало би да я осѣдимъ отъ всичкото си сърдце, и да глѣдаме никога да не се повтара; именно като кажемъ на правителството, да не предлага на утвърждение закона, който се гласува отъ Обл. Събрание. . . . (*Предсѣд.*: моля само за обяснение).

Да кажемъ сега, че това предложение е единъ новъ законопроектъ, трѣбва отново да го гласуваме, и да излъжемъ себе си, че е така работата. Признавамъ, че има много друго такива работи, които схващатъ много тънкости; нъ неможатъ да станатъ така, както би трѣбвало.

Остава едно, т. е. да ли мислимъ, че въпросътъ за повръщане на нашитѣ рѣшения може да се счита за изученъ отъ бюджет. комисия, която е представила свойтъ рапортъ. Тоя въпросъ споредъ мене не трѣбва много обмислюване, за да се произнесемъ, да ли бюджет. комисия е компетентна да се занимае съ тоя въпросъ, за измѣнението на нашия правилникъ. Тукъ се касае за узаконяване на една нова практика — разбира се — чрезъ правилника.

Азъ благодаря на комисията за труда, който си е дала да спомогне върху тоя въпросъ, като е дала едно мнѣние. Признавамъ, че това мнѣние е много умѣстно; но е явно,

че не е било нейна работа, да се произноси, върху тоя въпросъ. Пейната работа е била да се произнесе, да ли да се повиши цѣната на тютюна, или не.

Сега е въпросъ за *отлагане* на разискването. Да ли можемъ тутакси да разискваме, върху тоя въпросъ? Иѣма ни дума че погрѣшката е станала, и азъ съмъ първий който още сега казвамъ, че съмъ за повишението на тая цѣна. Но по кой начинъ нии можемъ, да се повърнемъ на рѣшението си? Имаме единъ вѣтр. правилникъ, който не ни дава такова сръдство. А предварително трѣбва да се произнесемъ за *начина*, по който си могли да се повърнемъ на своитѣ рѣшения. Върху тоя въпросъ има само едно миѣние изказано отъ бюдж. комисия. Миѣнието на комисията може да се уважавъ, но не може да се счита, че комисията е компетентна да рѣши тоя въпросъ. Тоя въпросъ би трѣбвало да се изучи и рѣши отъ комисията, която изуча измѣненята на нашия правилникъ.

Сега като не виждамъ никаква възможность, да се произнесемъ днесъ, да ли можемъ да разискваме отново въпроса, върху който се вече произнесохме, не можемъ ни да разискваме въпроса, за повишението *цѣната* на тютюна.

На това се основахъ азъ, като предложихъ отлаганието на въпроса. Не че мисля, че депутатитѣ ще иматъ нужда, да мислятъ да ли да се повиши цѣната на тютюна; но да помислятъ, *по кой начинъ* нии да си дадемъ възможность сега и за напредъ, да се повръщаме на нашитѣ рѣшения. Това не може да стане друго-яче, освѣнъ съ притураието на единъ членъ въ нашия правилникъ, който да предвижда, по кой начинъ, може да става това. Ако мислите, че днесъ имаме време да разискваме въпроса, и че всички депутати сж си съставили едно ясно миѣние за него; азъ сега бихъ могълъ да покажа начинъ, по който бихме могли да се повръщаме на своитѣ рѣшения. Но понеже тукъ се касае за много важенъ въпросъ, да не прибрѣзваме; затова пакъ ви моля да се съгласите, че въпросътъ заслужава по зрѣло изучаване, или чрезъ особѣнна комисия, или всѣки депутатъ да помисли и въ второ едно заседание да каже своето миѣние; но ми се чини, че ще бѣде по хубаво да се остави на една комисия, да го изучи. Ти ще прибягнеш до парламентарнитѣ законодателства, които иматъ сходство съ нашитѣ, и ще бѣде въ състояние, да даде едно миѣние по положително за работата. Тогава ще бѣдемъ въ състояние, да дадемъ едно рѣшение на въпроса, както трѣбва. Това е моето миѣние.

Ако Г-да депутатитѣ сж на миѣние, че безъ никакви правила, можемъ да се повърнемъ на рѣшени въпроси отъ насъ, нѣма друго, освѣнъ тутакси да захванемъ да разискваме; но споредъ мене е това неправилность флагрантна.

Ив. Ст. Гешовъ: Зимамъ думата да говоря върху въпроса за отлагане.

Иѣма да влизамъ въ същността на работата, както пѣкои Г-да, които говориха.

Колкото се касае за предложението на Г-на Консулова за отлагане, нѣмамъ нищо противъ.

А колкото се касае за второто предложение на Г. Консулова, че тоя въпросъ, преди да се сезира съ него Обл. Събрание, трѣбвало да се разисква отново отъ комисията за Вѣтр. Дѣла, която да даде рапортъ, имамъ честь да кажа своето миѣние, че не съмъ съгласенъ съ Г. Консулова, и мисля, че съществува между него и мене едно недоразумѣние относително работата. То произлиза отъ това, че Г. Консуловъ разбира, че заключението на нашата комисия е въ смисълъ, че трѣба да се измѣни Вѣтр. Правилникъ; когато не е никакъ тъй. Бюдж. комисия предлага на Събранието да се препоръчи, тамъ гдѣто надлежи, щото при преработванието на Вѣтр. Правилникъ на Събранието да се има предъ видъ, въвежданieto въ него на една клауза, какъ може Събра-

нието да се повърне върху едно рѣшение; а не е обаче дума за предмѣтний случай. Ако сега преработимъ правилника, той не може да има назадняваща сила, понеже той ще да е преработенъ слѣдъ случайтъ, който ние имаме тукъ. Затова комисията не е искала да сезира Обл. Събрание съ друго, освѣнъ чисто и просто съ два начина, които тя има честь да ви представи. Обл. Събрание може да приеме единътъ или другиятъ, или и двата, и да излезе отъ безисходний пѣтъ, въ който се намира. Но да се направи предложение за преработването на Вжтр. Правилникъ, както Г. Консуловъ каза, съвсѣмъ е излишно, защото това преработване не ще има ретроактивна сила.

Затова ако Събранието намира за възможно, да се възползува отъ практиката, която има въ други мѣста, то може да отхвърли предложението на комисията, и да предпочете предложението на Г. Юркова или Г. Величкова. Но ако би, че Събранието е убѣдено въ предложението на комисията, може да приеме единия или другия отъ тия два начина, и да излезе отъ трудното положение, въ което се намира.

А колкото за въпроса, че бюдж. комисия била не компетентна да даде заключение, азъ моля Г. Консулова да не намира толкова вина ней, защото Обл. Събрание я натовари съ тоя въпросъ. Тя даде единъ рапортъ, който може да е кривъ или правъ, но тя сезира Обл. Събрание съ тоя въпросъ, и то е свободно да приеме тѣй или иначе.

Слѣдователно понеже въпросътъ е доста важенъ, азъ съмъ съгласенъ за отлаганieto му за идущето засѣдание; още повече, че както разбирамъ, нѣма нищо на днев. редъ записано въ таблицата на Събранието.

Предсѣд.: Тѣй като въпроса е малко сплетенъ, за това бюрото позволи да се разглежда по-обширно; но понеже въпроса за отлагане предшества, то моля, които сж за отлаганieto, да станатъ прави. (Болшинство.) Приема се.

Идущето засѣдание кога да стане? (Гласове: въ петъкъ).

На днев. редъ е второто разискване на рапорта отъ комисията.

И. Наботковъ: На днев. редъ за утрѣ има само рапорта на бюджет. комисия, той е доста важенъ, но не е въ състояние да ни занимава цѣль день. Другий день е празникъ, за това засѣданието да стане въ петъкъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Бюдж. комисия може да даде и другъ законопроектъ на Събранието, съ тая разлика само, че рапорта на комисията не е написанъ. Ако желаете да чуете рапорта на комисията, върху законопроекта за данъцитѣ върху недвижимитѣ, и върху прихода, може да се тури утрѣ на днев. редъ. (Гласове: приема се).

Предсѣд.: Моля г. докладчика, да чете рапорта. (Гласове: той остава за утрѣ).

Ив. И. Герджиковъ: Азъ съмъ противъ тая практика, за която каза Г. Гешовъ. Единъ рапортъ щомъ се прочете, трѣбва да се депозира на бюрото, иначе ако не е написанъ, азъ незнай, да ли тоя докладчикъ, който ще дава разяснение, ще се депозира самъ на бюрото, отъ когото да зимае свѣдения. За това всѣки рапортъ трѣбва да се напише.

Азъ мисля, че утрѣ трѣбва да има засѣдание, за да се свърши въпроса, който е предложенъ отъ бюджет. комисия. Подиръ това, да се прочете рапорта на бюджет. комисия за давѣка върху недвижимитѣ и прихода, и да се почне разискването му членъ по членъ.

Слѣдъ тия разисквания естествено ще стане третото гласуване слѣдъ 24 часа. По тоя начинъ ще спечелимъ празника, и ще се измине споредъ правилника и врѣмето, за да може въ петъкъ да стане третото гласуване на законопроекта.

Дир. Маджаровъ: Азъ колкото зная, утрѣ тая комисия, на която е предсѣдатель Г. Гешовъ, не може да представи работа, ако той не е написанъ. Може да се отложи, или

Г. докладчика може да се потруди да го напише за утрѣ. Тѣй щото не виждамъ препят-
ствие, да се тури рапорта на днев. редъ.

П. Наботковъ : Оттеглямъ предложението си.

Предсѣд. : Тѣй като Г. Наботковъ оттегля предложението си, заасѣданието ще
стане утрѣ.

Д. Стамбуловъ : Имамъ слѣдующето запитване къмъ Г. Директора на Вжтрѣш-
нитѣ Дѣла. (Чете):

Защо единъ комисаръ отъ г. Пловдивъ, слѣдъ като е билъ отчисленъ отъ службата
си повърнала му се е сѣщата служба. Тоя комисаръ е отъ IV частъ на градъгъ.

Предсѣд. : Приема ли почит. Събрание да се тури на днев. редъ запитването на
Г. Стамбулова? (Приема се).

(Звъни.) Заасѣданието се затваря.

(Край въ 3 часа послѣ пладнѣ.)

Предсѣдателъ : Дръ Янколовъ

Подпредсѣдателъ : Д. Юруковъ

Секретари : { Костовъ
 { Стоиловъ

Началникъ на Стенографическото бюро : А. Безеншекъ.